

Glosa

do wyroku Sądu Rejonowego w Żorach z dnia 20 listopada 2009 r., II K 901/07 (glosa karna)*

Tezy autorskie z uzasadnienia wyroku

1. (...) Aby omówić kolejno postawione przez oskarżyciela publicznego zarzuty, które składają się na znamię niedopełnienia obowiązków, w pierwszej kolejności należy rozważyć zapis polegający na stwierdzeniu, że niedopełnienie obowiązków przez oskarżonych IK i PS nastąpiło m.in. poprzez „poświadczenie nieprawdy, polegającej na uznaniu”, że uchwały zgromadzenia wspólników zezwalających na sprzedaż nieruchomości – były prawidłowe. (...)

2. (...) W doktrynie przeważa pogląd, że poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca lub też ich przeinaczeniu albo zatajeniu. (...)

3. (...) Przywołując treść art. 519 § 2 pkt 2 k.c., oskarżyciel publiczny wykazał absolutny brak zrozumienia zasad funkcjonowania hipoteki oraz dowiódł, że nie rozróżnia pojęć dłużnika rzeczowego od dłużnika osobistego, a właśnie tego ostatniego dotyczy jedynie przywołany przez niego przepis prawa. (...)

4. (...) notariusz ma obowiązek dokonania swoistego „badania” autentyczności przedkładanych mu dokumentów, ale wyłącznie co do kwestii ich oczywistego sfalszowania. Należy jednak z całą mocą podkreślić, że wbrew oczekiwaniom oskarżyciela publicznego nie ma uprawnień do kontroli prawdziwości oświadczeń składanych przez strony, chyba że są one sprzeczne z prawem. (...)

5. (...) W powołanym wyżej przypadku oskarżyciel publiczny nie wykazał, aby notariusz, sporządzając akt, posiadał informacje, które

* Niepublikowany.

w jakikolwiek sposób mogłyby rodzić wątpliwości co do autentyczności pełnomocnictwa, ani informacje, które mogłyby prowadzić do wniosku, że pełnomocnictwo wygasło. Pełnomocnictwo spełniało także wymogi formalne i nie było sprzeczne z prawem. (...)

6. (...) Należy więc wyraźnie podkreślić, że wpis (do KRS – *dopisek mój R.P.*) nie decyduje o tym, czy ktoś jest czy nie jest członkiem zarządu (wspólnikiem, członkiem rady nadzorczej), bowiem jego rolę i znaczenie należy oceniać przez pryzmat przepisów ustawy o KRS i skutków z tego wynikających. W konsekwencji przyjęć należy, że objęcie funkcji przez osobę powołaną (podobnie odwołanie) do zarządu nie zależy od okoliczności wpisu do rejestru. Członkiem zarządu (rady nadzorczej) jest więc ten, kto został prawidłowo powołany do organu, natomiast członkostwo w organie wygasa w następstwie okoliczności skutkujących ustanie mandatu (m.in. upływ terminu, rezygnacja, odwołanie, wygaśnięcie mandatu z innych przyczyn). Sąd rejestrowy nie jest uprawniony do rozstrzygania, kto jest, a kto nie jest członkiem organu (wspólnikiem). O tym decydują bowiem określone stosunki spółki. (...)

Z uzasadnienia

Prokurator Okręgowy w G. oskarżył (m.in.) dwoje notariuszy prowadzących kancelarię notarialną w postaci spółki cywilnej

– notariusz I.K. o to, że w dniu 16 lipca 2001 r. w J., jako funkcjonariusz publiczny – notariusz nie dopełniła swoich obowiązków wynikających z art. 80 § 2 i § 3 oraz art. 81 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie w ten sposób, że sporządzając w formie aktu notarialnego (...) umowę sprzedaży nieruchomości, dla której prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w K. księga wieczysta nr (...) pomiędzy spółką z ograniczoną odpowiedzialnością Ośrodek Wypoczynkowo-Rehabilitacyjny „H.” z/s w K., reprezentowaną przez prezesa Zarządu A.R., a spółką z o.o. „M.” reprezentowaną przez prezesa Zarządu J.S., poświadczyła nieprawdę, sporządzając ją mimo braku aktualnego odpisu rejestru przedsiębiorców dotyczącego spółki kupującej oraz uznając za prawidłową i skuteczną uchwałę nr 3/01 walnego zgromadzenia wspólników spółki sprzedającej z dnia 22 marca 2001 r., mimo że została ona podjęta z rażącym naruszeniem przepisów kodeksu spółek handlowych, a także